

ки-тъ христіане съ благоговеніе и радость покланявѣтся на възскръсній-тъ Христосъ и цѣлувѣтъ Святое Евангеліе, кое-то съдържава спасителнѣхъ вѣсть за Христово-то възкресеніе.

[ПѢНІЕ НА ИРМОСЫ-ТЪ НА КАНОНЪ-ТЪ.

Вѣсть-та за възкресеніе-то е радостна на всѣкій истинный христіанинъ. А радостно-то душевно настроеніе (*) обыкновенно ся проявлява въ пѣніе (Іак. 5, 13). Ето за что св. Църква и опредѣлила послѣ Евангеліе-то именно да ся пѣѣтъ а не читѣтъ ирмоси-тъ на канонъ-тъ; кой-то състои отъ девѣтъ пѣснѣ (**), кои-то изображавѣтъ небесно-то пѣніе на девѣтъ-тъ ангельски чинове, кои-то прославлявѣтъ възкресеніе-то Господне. Канонъ-тъ въ православнѣхъ-тъ църквѣхъ съдържи пѣснопѣнія отъ всички-тъ благочестивы лица, отъ Моисея до Захаріѣхъ (***), баща-та на Іоанна Предтечѣ, — кои-то воспѣли пѣснѣ во славѣ Божіѣхъ. Това е направено и ся струва въ сообразность съ онова, чи Самъ Господь, подирь възкресеніе-то си, занимавался съ ученицы-тъ Си (и по пѣтъ-тъ въ Еммаусъ и въ самый-тъ Іерусалимъ) съ толкуванье на всички-тъ ветхозавѣтны пророчества на Него: и начѣнъ отъ Моисея и отъ всѣхъ прорѣковъ, сказаше има отъ всѣхъ писаній ѣже о Немъ (Лук. 24, 27).

ВЕЛИКОЕ СЛАВОСЛОВІЕ.

Пѣніе-то на канонъ-тъ въ древность-тъхъ продѣлжалосѣ, както и сега во святѣхъ Горѣхъ продѣлжавасѣ до осимнуванье.

Ето за что скоро послѣ канонъ-тъ пѣвцы-тъ или настоятель-тъхъ, а въ Русіѣхъ, въ едни страны священникъ-тъхъ, а въ други діаконъ-тъхъ въ алтарь-тъхъ—както да гледа на дневнѣхъ-тъхъ зорѣхъ казва: „Слава Тебѣ показавшему намъ свѣтъ“!

(*) Радостно-то състояніе на христіанскѣхъ-тъхъ душѣхъ найпаче ся изражава въ пѣніе-то на цѣлый-тъхъ канонъ на Великденъ.

(**) Каноны-тъхъ имѣтъ осемъ различны напѣвы или гласове. Они сѣхъ написаны и примѣнены на различны напѣвы отъ Св. Іоаннѣхъ Дамаскинѣхъ, Косма Маіумскіѣхъ и други. Во всякѣхъ пѣснѣхъ на канонъ-тъхъ обыкновенно ся пѣе первый-тъхъ стихъ, кой-то ся нариче ирмосъ: напр. Отверзу уста моя; или Христосъ раждаетсѣ; славите! и проч.

(***) Предѣхъ Захаріѣхъ-тъхъ пѣснѣхъ въ православнѣхъ-тъхъ Църквѣхъ пѣе ся трогательна-та пѣснѣ на Божіѣхъ Матерь; она ся начинва така: «Величитъ душа моя Господа и возрадовасѣ духъ мой о Бѣзѣхъ Спасѣхъ моемъ. Яко (за чтого) призрѣ на смиреніе рабы Своеѣ, се бо отнынѣхъ ублажатъ мя вси рѣди» (Лук. 1, 46—56) т. е. всички-тъхъ племена и пр.